

Afvisning af Rådets fælles holdning eller ændringsforslag kræver tilslutning fra et flertal af Parlamentets medlemmer.

Den foreslåede samarbejdsprocedure finder alene anvendelse på følgende artikler i den gældende traktat: Artikel 7; artikel 49; artikel 54, stk. 2; artikel 56, stk. 2, 2. pkt. samt artikel 57 med undtagelse af stk. 2, 2. pkt. Den finder endvidere anvendelse på følgende artikler i den foreslåede traktatændring: Artikel 100 A, artikel 100 B, artikel 118 A, artikel 130 E samt artikel 130 Q, stk. 2.

Den resterende del af traktaten, herunder landbrugspolitikken, fiskeripolitikken, EFs budget samt EFs handelspolitik, omfattes ikke af den foreslåede samarbejdsprocedure.

Det bestemmes endvidere gennem ændring af Rom-traktatens artikler 237 og 238, at beslutning om udvidelse af Fællesskabet samt indgåelse af nye associeringsaftaler forudser tilslutning fra Europa-Parlamentet forinden ikrafttrædelse.

3° Artikel 145 i Rom-traktaten ændres således, at reglerne for at overlade Kommissionen gennemførelse af en række besluttninger truffet i Rådet præciseres. Det er fortsat Rådet, som afgør, i hvilket omfang Kommissionen skal forestå den administrative gennemførelse af beslutninger.

4° Det fastlægges som målsætning for Fællesskabet, at det fælles marked (det indre marked) skal være etableret inden udgangen af 1992. Denne bestemmelse har karakter af en hensigtserklæring og har ikke retlige virkninger.

Den vigtigste af de foreslåede bestemmelser er artikel 100 A, som indebærer, at der kan træffes beslutning i Rådet med kvalificeret flertal med henblik på fastsættelse af ensartede regler, der vedrører det indre markeds oprettelse og funktion. Reglen om kvalificeret flertal finder ikke anvendelse for skatte- og afgiftsmæssige bestemmelser, bestemmelser vedrørende den fri bevægelighed for personer og bestemmelser vedrørende ansattes rettigheder og interesser. På disse områder kræves fortsat enstemmighed.

Formålet med indførelse af afstemning med kvalificeret flertal på dette område er først og fremmest at gøre det lettere for EF at træffe beslutning om fælles regler vedrørende tekniske forskrifter, normer, standarder m.v. På dette område indebærer de forskellige regler i medlemslandene, at europæisk industri ikke på samme måde som amerikansk og japansk industri kan drage fordel af ét stort fælles marked. I stedet for at producere én vare i én stor serie, som det er tilfældet i USA, skal en europæisk virksomhed producere i mindre

serier, som hver opfylder forskellige tekniske forskrifter m.v. Dette indebærer en omkostningsforøgelse, som stiller europæisk industri dårligere i konkurrencen over for USA og Japan.

Samtidig er der i artikel 100A indbygget en fremgangsmåde til at sikre hensyn i medfør af traktatens artikel 36 (sundhed m.v.), arbejdsmiljø og miljøbeskyttelse.

Denne fremgangsmåde indeholder følgende trin:

Kommissionens forslag skal bygge på et højt beskyttelsesniveau vedrørende de nævnte hensyn.

Selv om der med kvalificeret flertal vedtages fælles EF-regler, kan et medlemsland anvende nationale bestemmelser til sikring af hensyn nævnt i artikel 36, arbejdsmiljø og miljøbeskyttelse. Det kan ske, hvis medlemslandet finder, at der er vigtigere behov, der gør sig gældende på de pågældende områder, og som ikke løses tilfredsstillende af de fælles EF-regler. I dette tilfælde anvender medlemslandet nationale bestemmelser for at sikre høje kvalitetskrav vedrørende hensyn nævnt i artikel 36, arbejdsmiljø og miljøbeskyttelse. Medlemslandet giver Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser.

Kommissionen påser herefter, at de nationale bestemmelser ikke er bragt i anvendelse for gennem misbrug at beskytte eller begunstige national produktion over for varer produceret i andre medlemslande.

Finder Kommissionen eller et andet medlemsland, at nationale bestemmelser er blevet misbrugt til at beskytte eller begunstige national produktion i modsætning til det angivne formål, nemlig sikring af hensyn nævnt i traktatens artikel 36 (sundhed m.v.), arbejdsmiljø og miljøbeskyttelse, kan sagen indbringes for Domstolen, som tager stilling så hurtigt som muligt.

Den foreslåede fremgangsmåde er således baseret på følgende principper: Kommissionen fremlægger forslag baseret på et højt beskyttelsesniveau. Er dette ikke tilstrækkeligt, kan et medlemsland anvende nationale bestemmelser for at sikre sit miljø m.v. Kommissionen har indseende med, at denne adgang ikke bruges som et skalkeskjul for at beskytte eller begunstige national produktion. I tilfælde af sagsanlæg tager domstolen stilling til, om der forligger misbrug.

5° Der indarbejdes et afsnit om valutaforhold i traktaten, hvorunder der blandt andet henvises til Det europæiske monetære System og den europæiske regningsenhed (den såkaldte ECU). Der er tale om målsætningsbestemmelser, der ikke får konkret